

Kužim spiku

B-B-B-B-B-B-B-B-B-B i B-B-B-B-B-B-B-B-B-B

Produkcija, fotografije: Maja Krišković, Snježana Topalušić Fotografije snimio: Ivan Sljepčević Načulila uši: Stela Jelinčić

Breakdance, iako zapravo sami breakeri više vole riječi - breaking, b-boying ili b-girling - ulični je plesni stil koji se razvio u sedamdesetima kao dio hip-hop pokreta u Bronxu... Izmislili su ga mladi Afroamerikanci i Portorikanci. Brejka se na pop, funk ili hip-hop... Ali može i sve drugo, jer zapravo stvar je u tempu od 110 i 135 bpm-a... Neki b-boysi čak brejkaju i na rock ili elektroniku... Ne znam, možda se može i na punk... Ali ono što znam jest da kad ih vidite kako plešu, kad im se u figurama dok stoje naglavačke otkrije komad trbušnih i još nekih mišića za koje niste ni znali da postoje, ili ako im malo padnu hlače pa se pokaže čvrsta guza, ili kad vidite da se zaista može dubiti i na trepavicama, da se može plesati na prstu, da te tijelo može slušati čak i kad se zalijepiš glavom za pod, rukom za zrak, a noge ti briju po nekim drugim sferama, onda ste jednostavno oduševljeni, preneraženi, zapanjeni i sretni što tako nešto, eto, može netko drugi, ako već ne vi... I kažu - nije konstelacija zvijezda, već ljubav i obožavanje.

KATE
tenisice **Puma Clyde**
Mercatone outlet, Gospodarska 5
Doljnji stupnik

ANDREJ
tenisice **Reebok**
Shoebedo, Starčevičev trg b.b.
durag **Don Kolarek**

durag Don Kolarek

ANDREJ PINTARIĆ - PINTA,

student Kineziološkog fakulteta, 22 godine

- Zašto breakdance? Kako si počeo?

- Počeo sam sa četrnaest godina, u osmom razredu. Želio sam naučiti plesati, oduvijek. To je bio taj osmi razred, početak nekih izlazaka, svi su plesali, htio sam naučiti nešto novo, a ne živjeti po principu *kud svi, tu i mali Pinta*... U mom kraju bila su popularna folklorna društva...

- Koji je to tvoj kraj?

- Ma, nije važno koji je... Hahaha... Moj kraj, moje selo... Nije me folklor zanimao, i na kraju sam s nekim prijateljem otišao do Velesajma, vidio neke dečke kako plešu, pokupio letak i krenuo plesat... Promijenio sam puno klubova... Nakon nekog vremena počeo sam i sam trenirati... I tako, treniram puno, ali uvijek bi moglo više...

- Danas podučavaš klinge...

- Vodim neke tečajeve... U slobodno vrijeme... Mala djeca, klinci... Ništa posebno, ali znaju iznenadit... Recimo, bilo ih je sedamnaest u grupi, sad ih je sedam i pitam klinca - Kaj se događa? On mi kaže - Pa lijeni su, ne da im se radit...

To ti je zapravo to... Moraš puno vježbati, trenirati... Moraš jednu foru probat tisuću puta, milijun puta... Jer možeš nekome pokazati foru, ali on sam mora vježbati... Moraš naučiti sve korake, figure, elemente i to mora biti automatizirano da bi se mogao opustiti i tek tada, zapravo, počinje pravi ples...

- Ideš li na natjecanja?

- Tu i tamo, kad vrijeme i obaveze dopuste...

- Joj, Pinta, koji ozbiljan odgovor... Možda malo preozbiljan...

- A čuj... Pitaj onda nekaj drugo...

- Ima li dovoljno natjecanja u Hrvatskoj? Bi li volio da ih bude više?

- Ima i ne bih volio da ih bude više, dapače čak i manje. Možda apsurdno zvuči, ali prije je bilo jedno do dva godišnje i svi su bili nabrijani, spremalo se, treniralo za to jedno, i svi su išli... Sada ih ima pet-šest i ne dolaze svi na sve... Što se mene tiče, kad mogu odem, ali ni ja ne stignem na sve... Rekreativno se bavim ovim, tri puta tjedno treniram... Smatram da bih mogao puno više, ali ne stignem... Volim gledati druge kako plešu i volim se natjecati.

- Kako se uči?

- Uči se po principu imitacije. Ples se prenosi s koljena na koljeno, znači stariji prenose mudrosti mlađima... I nakon što naučiš te osnovne elemente, moraš se sam razvijati, moraš izgrađivati svoj stil, svoje fore i svoje pokrete. Ubacujemo i elemente iz drugih plesova, recimo capoeire, jazza, stepa, a onda i iz gimnastike, akrobatike... Sve dolazi u obzir...

- Može li se živjeti od breakdancera u Hrvatskoj?

- Ja mislim da ne može. Postoji nekolicina, po meni jako hrabrih ljudi koji to pokušavaju, stvarno im skidam kapu, ali ja smatram da se ne može... Ili ako možeš, to je stvarno jako teško...

- Ili ako si jako skroman...

- Da, ako si ekonomičan... Ono, jako malo jedeš, nemaš struju, vodu, telefon... Hahahaha... Ne kupaš se baš...

- Koja zemlja je najbolja u breakdancu?

- Najbolja? Ja ne bih taj termin nikada koristio u breakdancu... Ne mogu reći za nikoga - evo, on je najbolji... Zato jer nijedan breaker ne koristi sve elemente, ne radi sve fore i svatko ima neku svoju specijalnost... Ipak, dobro je težiti da se bude kompletan plesač... Ali, naravno, ne mogu ne spomenuti Ameriku, gdje je to sve i počelo, onda Francusku i Njemačku te Koreju i Japan... Imaju bolje uvjete...

- Da li breakeri uopće proučavaju povijest tog plesa ili su pokreti i stilovi ipak najvažniji?

- Pa, kako tko... Ali uglavnom znaju se neke opće stvari o banda-ma i Bronxu, gdje je nastao ovaj ples, ili ako već hoćeš - pokret... Oni malo ozbiljniji i stariji znaju... A na *battle* se gleda kao na komunikaciju dva plesača te komunikaciju plesača i publike... Općenito, malo stariji breakeri gledaju na to kao na osobni izraz sebe, svoju vlastitu ekspresiju, pa kroz taj pokret i ples žele nešto reći, nešto poručiti... Netko agresivnije, a svatko drugačije... Jako dolazi do izražaja osobnost čovjeka...

- Odjeća? Je li vam uopće bitno kako se oblačite?

- Isto bez pravila... Tenisice obavezno... Trenirke, hlače... Ne nosimo mi te stvari zato kaj bi htjeli da drugi znaju da smo breakeri, nije to pripadnost grupi... Mi se tako oblačimo da nam bude udobno, da možemo svagdje i uvijek zaplesati...

- Jesi li ponosan kad možeš napraviti tu neku ludu akrobaciju? Pokazuješ li ljudima, ono, vidi što ja mogu?

- Zbog sebe jesam. Ali ne na taj umišljeni način... Obožavam vidjeti napredak na sebi...

- Glazba? Moraš li biti hiphoper da bi bio breaker ili kako to ide? Stvarno ništa ne znam o tome i očekujem da mi to dobro objasniš...

- Uf... Ako ćemo generalno i jednostavno - b-boying je bio i ostao ples, a svaki se ples pleše na neku muziku, svaka muzika ima ritam i to bi značilo da možemo plesati na bilo koju muziku...

- **Dobro, ali koja mjuza se pušta na natjecanjima, na primjer?**

- Na natjecanjima puštaju DJ-i... I onda, a to je zapravo fora - na ritam koji ni ne znaš, ne znaš kad će zaskrečat, ne znaš šta će puštiti, kaj će i kad umiksati, moraš isplesati to što si vježbao... Teži se tome da sve bude spontano, da bude nepredvidivo, i da se čovjek opusti pa da to sve što zna izađe iz njega na muziku koju DJ pušta.

- **Kamo izlazite? Gdje vas možemo gledati? Gdje plešete?**

- Breakeri se skupe nekad u *Oktogonu*, kad je ljepše vrijeme, plešu i to... Spontano se okupimo bilo gdje i znamo zaplesati... A izlazi se u *Aquarius*...

- Svugdje gdje je dobra muzika... Uglavnom kad se pušta hip-hop, onda dođu i breakeri - kaže Kata...

- **Odjeća koju voliš?**

- Vidiš, volim *old school* tenise, ili Adidas ili Puma, to najčešće nosim... Šire hlače, majice s kapuljačom i tako...

- **Rekla si da si jednom prekinula s plesom, što je to bilo?**

- Bila sam ljuta na sebe... Plesom, koliko god da je lijepo, nekad se jako zahtjevno baviti... Dode period da se trudiš i trudiš, radiš i radiš, a ono, nema pomaka... Onda pukneš na dan-dva i kao prestaneš, ali nije moguće prestati s nečim što ti donosi toliko sreće... A kad uspiješ nešto izvesti, napraviti, onda si presretan i shvatiš da se trud isplatio... Tako sam prestala jednom-dvaput, poludjela sam, naljutila se sama na sebe, ali znam da ne mogu zapravo prestati... Danju sam liječnica, noću plesačica...

KATA ČULINA,

liječnica - specijalizantica na oftalmologiji, 28 godina

- **Kate, možeš ti nabrojiti baš ono neke ploče koje slušaš, DJ-e?**

- Volim plesati na: Sugar hill Gang, Lords of the Underground, KRS-One, MC Serch, DJ Format, Rakim, Public Enemy, Run-D.M.C., De La Soul... Totalno sam *old school*... I James Brown, obožavam funk i sve što je proizašlo iz njega...

- **Je li ti hobi brejkanje ili medicina?**

- Hahaha... To nije hobi... Na break sam se totalno navukla i to sam ja... Kad sam jednom prestala, nakratko, osjećala sam se kao da to nisam ja, kao da mi nešto fali... To je nevjerojatno... Navučeš se na taj osjećaj, to postane dio tebe i to si ti... To nije kao ono kad skupljaš markice, pa kad skupiš tisuću, onda, kao, prestaneš... To je puho intenzivnije od hobija... Treniram što više mogu, a to je za sada tri-četiri puta tjedno i onda još doma... Ali samo kad susjedi dozvole... Ja samo radim, plešem, jedem i spavam...

- **Putuješ na natjecanja?**

- Prije jesam... Sad manje, otkad radim...

- **Imate grupu, odnosno crew - što je to?**

- To je grupa ljudi, grupa prijatelja koji su se okupili pa onda vise zajedno, plešu zajedno, idu na natjecanja... Super nam je... Zovemo se Positive Elements...

- **Kakvi su vaši tulumci? Napijete se pa se onesvijestite ili plešete?**

- Hahaha... Pa recimo, došli smo na tulum kod frenda i Pinta se naslonio na stakleni stolić i probio staklo od jednog centimetra...Uvijek se pleše, uvijek...

